

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Puertas Doorsa, SL (Petrel, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 sierpnia 2010 r. w sprawie R 542/2009-4; i
- obciążenie OHIM i Puertas Doora, SL kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Puertas Doora, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS” dla towarów z klas 6, 9 i 19 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4884359

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 39525884 „DORMA” dla towarów i usług z klas 6, 9, 16, 19 i 37; zarejestrowany w Wielkiej Brytanii słowny znak towarowy nr 2201691 „DORMA” dla towarów z klas 6, 7, 9, 16 i 19; międzynarodowy graficzny znak towarowy nr 722009 „DORMA” dla towarów z klas 6, 7, 9, 16 i 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na błędne zastosowanie przepisów tego artykułu do zakwestionowanego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 r. — TI Media Broadcasting i TI Media przeciwko Komisji

(Sprawa T-501/10)

(2010/C 346/104)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (TI Media Broadcasting) (Rzym Włochy), Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Rzym Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Caravita di Toritto, L. Sabelli, F. Pace, A. d'Urbano)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż zaskarżona decyzja narusza prawo i stwierdzenie jej nieważności w zakresie w jakim dopuściła SKY do udziału w przetargu publicznego na dywidendę cyfrową;

— tytułem żądanie ewentualnego nakazanie Komisji 1) określenia zakresu oferty, w której ramach SKY może zostać dopuszczony do udziału w przetargu publicznym; 2) rozszerzenia zakresu pięcioletniego zakazu użytkowania częstotliwości w celach nadawania sygnału telewizji Pay na częstotliwości nabyte na podstawie umów zawartych z już istniejącymi lub nowymi nadawcami;

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Spółki skarżące domagają się w niniejszej sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 4976 z dnia 20 lipca 2010 r. zmieniającej klauzulę 9.1 postanowień załączonych do decyzji z dnia 2 kwietnia 2003 r. (Sprawa COMP/M.2876), w której Komisja stwierdziła zgodność ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG koncentracji zaistniałej poprzez utworzenie „SKY Italia” (zwanej dalej SKY).

Należy dodać w tym zakresie, że klauzula ta zobowiązywała SKY do zwolnienia częstotliwości analogowych i cyfrowych oraz zakazywała jej wszelkiej działalności w ramach naziemnej platformy cyfrowej, zarówno jako operatorowi sieci, jak i nadawcy treści do dnia 31 grudnia 2011 r. W zaskarżonej decyzji Komisja przyjęła wniosek SKY, dopuszczając ją do udziału w przetargu publicznym na przydział dywidendy cyfrowej i przedłożenia oferty w przetargu na dostawę multiplexu telewizyjnego, który miał nadawać niekodowane treści w okresie pięciu lat od daty przyjęcia przytoczonej decyzji.

Na poparcie swych żądań skarżące powołują się na następujące zarzuty: naruszenie art. 2, 6 i 8 ust. 2, rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, pkt 74 zawiadomienia Komisji w sprawie środków zaradczych dopuszczalnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004⁽²⁾, klauzuli nr 14.1 postanowień zawartych w załączniku do decyzji z dnia 2 kwietnia 2003 r. (Sprawa COMP/M.2876), a także art. 102 TFUE.

Dokładniej, skarżące powołują się na fakt, iż zaskarżona decyzja została wydana z nadużyciem uprawnień oraz jest obciążona brakiem uzasadnienia, ponieważ uznając wniosek, który wykraczał co do zasady poza przedmiotowy zakres zastosowania klauzuli i 9.1 załącznika do decyzji z 2003 r. (Sprawa COMP/M.2876), Komisja dopuściła SKY do udziału w przetargu publicznym na przydział dywidendy cyfrowej.

Skarżące potwierdzają poza tym, że pozwana naruszając istotne wymogi proceduralne oraz dokonując wypaczenia okoliczności faktycznych sprawy, błędnie uznała, iż zachodzą szczególnych okoliczności uzasadniające zmianę zobowiązań pierwotnie nałożonych na SKY. W szczególności opierając się na nietypowych przebiegu procedury przetargowej w niniejszej sprawie Komisja zrównała pozycję TI Media z dominującymi nadawcami RAI i Mediaset, mimo faktu, że TI Media nie była nigdy oskarżona o zajmowanie pozycji dominującej na rynku. W celu uzasadnienia

tego rodzaju obiter dictum, dotyczącego jakoby silnej pozycji („strong position”), którą TI Media zajmowała na rynku, Komisja oparła się na błędnej wykładni decyzji 544/07/CONS, pomijając całkowicie potrzebę uwzględnienia wyników badań rynkowych.

Wreszcie skarżące podnoszą niezgodność z prawem decyzji ze względu na brak pouczenia i brak uzasadnienia, ponieważ, powołując definicję kryteriów udzielenia zamówienia, Komisja oparła się na mylącym i błędnym przedstawieniu treści decyzji 181/09/CONS i 427/09/CONS. Wbrew temu co twierdzi Komisja, decyzje te bowiem definiowały kryteria udzielenia zamówień na zakresy częstotliwości (A, B i ewentualnie C), nie różnicując nadawców krajowych na kategorii i przede wszystkim nie zaliczając TI Media do nadawców zintegrowanych pionowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 1

⁽²⁾ Dz.U.C 267 z 22.10.2008, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2010 r. — Département du Gers przeciwko Komisji

(Sprawa T-502/10)

(2010/C 346/105)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Département du Gers (przedstawiciele: S. Mabile i J.-P. Mignard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2010/428/UE z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 159122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty przedstawione przez skarżącą są takie same lub zasadniczo podobne do podniesionych w ramach sprawy T-478/10 Département du Gers przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2010 r. — IDT Biologika przeciwko Komisji

(Sprawa T-503/10)

(2010/C 346/106)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Gross i T. Kroupa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Delegatury Unii Europejskiej w Republice Serbskiej z dnia 10 sierpnia 2010 r., którą odrzucono ofertę złożoną przez IDT Biologika GmbH w ramach zamówienia publicznego oznaczonego EuropAid/129809/C/SUP/RS na dostawę szczepionki przeciw wściekliźnie dla ministerstwa rolnictwa, leśnictwa i zaopatrzenia w wodę Republiki Serbskiej w odniesieniu do części nr 1, a zamówienia udzielono konsorcjum różnych firm pod kierownictwem „Biovet a. s.”;

— obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 sierpnia 2010 r. w ramach zamówienia publicznego na dostawę szczepionek przeciw wściekliźnie (nr ref. ogłoszenia: EuropaAid/129809/C/SUP/RS) o wybraniu innego oferenta niż skarżąca.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi naruszenie art. 252 ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾, ponieważ przyjęta oferta pod względem wymaganej niezjadliwości oferowanej szczepionki dla ludzi i wymaganych dopuszczeń nie odpowiada wymogom technicznym dokumentacji przetargowej i z tego powodu absolutnie nie powinna być uwzględniona.

Ponadto zdaniem skarżącej naruszono zasady równego traktowania i przejrzystości, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾, gdyż jedynie oferta skarżącej spełnia wszystkie wymogi ustanowione w specyfikacji technicznej, a mimo to wybrano inną ofertę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).